

PARAULES DE VIDA

«Beneït el qui ve en nom del Senyor» (Lc 19,38)

Potser les palmes i rames de lloir o d'olivera a mans dels nens, amb vestits d'estrena, no ens fan viure el sentit de la celebració litúrgica del Diumenge de Rams, inici de la Setmana Gran per als cristians, la Setmana Santa. L'entrada triomfal de Crist a Jerusalem i el Sant Sopar la tarda del Dijous Sant, són el preludi del Tridu Pasqual: Divendres Sant, record de la passió i mort de Jesús; Dissabte Sant, la Vetlla Pasqual; Diumenge, la Pasqua de Resurrecció. Potser la propaganda turística fa passar per alt el sentit sagrat d'aquests dies que alguns aprofiten per fer «vacances de primavera», com en diuen.

Per a un cristià la Setmana Santa és un temps intens. És el final del drama de Jesús. Ell va encaminar tota la seva vida a aquest final de mort en Creu i Resurrecció per salvar-nos. Aquesta Setmana ha de ser un temps dedicat a Déu. Podem aprofitar

aquests dies per al descans, desplaçar-nos als nostres pobles o visitar els familiars. Però, allà on siguem, no podem oblidar-nos del que celebrem. Participem de les celebracions litúrgiques de la parròquia més propera, de les processons. La corrent social predominant avui intenta arrossegar-nos en direcció contrària a la religió i a tot allò transcendent. Deixar-nos dur per aquesta corrent és oblidar qui som i d'on venim. La Setmana Santa, per a un cristià, no és un fet social, sinó quelcom tan profund com la pròpia fe. Som seguidors de Jesús; acompanyem el seu dolor en la Passió i compartim el goig de la seva Resurrecció. És des d'aquesta realitat d'on cal valorar el significat de les manifestacions processionals que hem heretat dels nostres avantpassats. Siguem conseqüents amb aquestes tradicions que recorden el fet de la nostra salvació i les nostres arrels.

«**B**eneït sigui el qui ve en nom de Déu». Ell va assumir plenament les conseqüències de l'Encarnació. Oferint la vida en la Creu dona una lliçó que hem d'aprendre per viure, com Ell, estimant sense buscar cap més recompensa que sentir-nos estimats per Ell, puix som els destinataris del seu sacrifici; en la seva vida hi era la nostra vida. Això celebrem en la Setmana Santa.

Aquella entrada a Jerusalem entre clams i catifes va molestar les autoritats. Avui també molesta el clam dels seus seguidors contra el mal, l'odi, la mentida... Però Jesús diu: «si aquests callen, cridaran les pedres» (Lc 19,40). Avui comencem la Setmana Santa. Comencem la nostra passió seguint fermament al Mestre agafats a la creu del do de nosaltres per complir el projecte salvador de Déu Pare.

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Processó de la Mare de Déu dels Dolors

► Diumenge de Rams, a les 7.30 tarda des de l'Oratori dels Dolors del carrer Cavallers de Lleida, sortirà la Processó dels Dolors de la Mare de Déu, organitzada per la Congregació dels Dolors de Lleida. Participaran dotze passos en representació dels Dolors de Maria i dels misteris de la Passió i Mort de Jesús, acompanyats per altres tant confraries i germandats de la Setmana Santa de Lleida.

Darrer Via Crucis dels Portants del Sant Crist a Sant Llorenç

► La Pia Unió dels Portants del Sant Crist, celebrarà el Diumenge de Rams a les 6.45 h de la tarda a la seva seu canònica, l'església de Sant Llorenç de Lleida, el darrer Via Crucis que com és tradició s'ha celebrat tots els diumenges de Quaresma amb una bona concurrència de fidels. Tot seguit els Portants traslladaran la imatge del Sant Crist de l'Agonia a l'Oratori dels Dolors, per tal de participar a la Processó dels Set Dolors de la Mare de Déu.

L'EDUCACIÓ COM A EINA D'EMANCIPACIÓ

Enric Puig en el Cicle de Conferències sobre «el bé»

El secretari de l'Escola Cristiana i jesuïta Enric Puig, participà el 14 de febrer en el Cicle de Conferències organitzades per l'IREL i dedicades enguany a reflexionar sobre «el bé».

Amb el títol «L'Educació, com a eina per l'emancipació», Puig digué que l'Educació: «...consisteix en formar un infant, però alhora és també alliberadora de la ignorància». Pel secretari de l'Escola Cristiana, l'Educació transmet sobretot un estil concret de vida i de com afrontar-la: «...és l'eina que condueix a l'emancipació i cal que sigui alhora una eina d'alliberament que ajudi a discernir». Relacionà el bé amb la virtut, palesant la necessitat d'educar en la seva pràctica habitual: «...practicar la virtut ens ajuda a ser feliços i a fer feliços els demés». En aquest sentit valorà com a

molt convenient la pràctica de les virtuts en el procés educatiu: la prudència, que ajuda a discernir; la justícia, que ens dona equitat; la fortalesa, que ens ajuda a recercar el bé amb fermesa i la templança, que dona equilibri a la persona.

Puig digué que en la família s'inicia el procés educatiu: «Els pares són els educadors fonamentals dels seus fills». Pel secretari de l'Escola Cristiana, cal fer de l'educació una eina d'emancipació: «...ja n'hi ha prou d'ideòlegs, necessitem testimonis i els adults no testimoniem amb la nostra vida el que expliquem. Ha arribat el moment de seure i reflexionar i deixar de jugar amb les paraules». Finalment va cloure la seva reflexió asseverant que l'experiència cristiana és: *Viure la vida i fer el bé a l'estil de Jesús*.

Missa Crismal a la Catedral, presidida pel bisbe Xavier Salinas

► Dimarts Sant, a les 7 de la tarda a la Catedral de Lleida tindrà lloc la celebració de la Missa Crismal presidida pel bisbe administrador apostòlic Xavier Salinas i concelebrada pel presbiterat diocesà. En aquesta celebració tindrà lloc la benedicció dels

Sants Olis i la renovació de les promeses sacerdotals. Prèviament, a les 6.15 h, hi haurà la Celebració Penitencial Comunitària.

DIUMENGE DE RAMS

► Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

► Salm responsorial (21)

R. Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima». R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

► Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu (Mt 26,14-27,66) (Fragment)

Des del migdia fins a mitja tarda s'estengué una foscor sobre tota la terra. Cap a mitja tarda Jesús crida amb tota la força: «Eli, Eli, ¿lema sabactani?» Que vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» Alguns dels qui eren allí deien: «Ara crida Elies.» Un d'ells anà corrents a prendre una esponja xopa de vinagre i la posà al capdamunt d'una canya perquè begués. Però els altres li deien: «Deixa'l estar. A veure si ve Elies a salvar-lo.» Jesús tornà a cridar amb tota la força i expirà. (Pausa, agenollats)

En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, els sepulcres s'obriren i ressuscitaren molts cossos dels sants que hi reposaven; després de la resurrecció de Jesús sortiren dels sepulcres, anaren a la Ciutat Santa i s'aparegueren a molts. Quan el centurió i els soldats que guardaven Jesús veieren el terratrèmol i tot el que havia passat, s'esveraren molt i deien: «És veritat: Aquest home era Fill de Déu.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

Mi Señor me ha dado una lengua de iniciado, para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabilaba el oído, para que escuche como los iniciados. El Señor me abrió el oído; y yo no resistí ni me eché atrás: ofrecí la espalda a los que me apaleaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no me tapé el rostro ante ultrajes ni salivazos. El Señor me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

► Salmo responsorial (21)

R. Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre, si tanto le quiere.» R.

Me acorrala una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taldran las manos y los pies, puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suertes mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / Fieles del Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos. Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

► Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Mateo (Mt 26,14-27,66) (Fragmento)

Desde el mediodía hasta la media tarde vinieron tinieblas sobre toda aquella región. A media tarde, Jesús gritó: «Eli, Eli, lamá sabaktaní.» (Es decir: «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?») Al oírlo algunos de los que estaban por allí dijeron: «A Elías llama éste.» Uno de ellos fue corriendo; en seguida cogió una esponja empapada en vinagre y, sujetándola en una canya, le dio de beber. Los demás decían: «Déjalo, a ver si viene Elías a salvarlo.» Jesús dio otro grito fuerte y exhaló el espíritu. (Pausa, arrodillados)

Entonces el velo del templo se rasgó en dos de arriba abajo, la tierra tembló, las rocas se rajaron, las tumbas se abrieron y muchos cuerpos de santos que habían muerto resucitaron. Después que él resucitó salieron de las tumbas, entraron en la Ciudad Santa y se aparecieron a muchos. El centurión y sus hombres, que custodiaban a Jesús, al ver el terremoto y lo que pasaba dijeron aterrorizados: «Realmente éste era Hijo de Dios.»

Entrada de Jesús a Jerusalem. Icona dels segles xv-xvi. Museu bizantí, Atenes (Grècia)

COMENTARI

«Jesús resta en agonía fins a la fi del món» (Pascal)

1. «Mentre menjaven, Jesús prengué el pa, digué la benedició, el partí i digué tot donant-lo als deixebles: "Preneu i mengeu-ne; això és el meu Cos". Després, prengué un calze, digué l'acció de gràcies i digué: "Beveu-ne tots, que això és la meva sang".» Encara ho seguim fent, i de la missa cantada, amb orgue, encens, campanes... en diem *Missa solemne*. Però la màxima grandesa i solemnitat de l'Eucaristia ve del fet que Jesús hagi dit en beneir el pa: «Això és el meu Cos». Podia haver afegit: així, jo estic en vosaltres i vosaltres en mi, en el meu Cos. Perquè això és l'Església de l'Eucaristia.

2. Pere fa una afirmació ardidada que li dicta l'amor propi: «Ni que tots es desenganyin de Vós, jo mai». Una estona després, Pere plora amargament perquè la

carn i la sang no valen per mantenir les promeses fetes a Jesús. Sí que val la seva gràcia, en la qual recolza la nostra llibertat.

3. La falsa acusació diu davant Caifàs: «Aquest ha dit: "Jo podria destruir el Santuari de Déu i reconstruir-lo en tres dies"». És veritat: el Cos de Jesús és el veritable Santuari de Déu, el veritable Temple, en el qual cabem tots els assedegats de companyia, de comunitat. En plena passió, brilla la glòria amagada del Messies, ple de l'Esperit de Déu. El gran sacerdot li digué: «Et conjuro pel Déu viu que ens diguis si tu ets el Messies, el Fill de Déu. Jesús li respon: Sí. Tens raó.» I al·ludeix a la seva condició d'aixecat (ressuscitat) a la dreta del Pare, des del qual ens comunica, gràcia sobre gràcia, l'Esperit de fills. Jesús és el Messies, el Fill de Déu. Ell és

compassiu i fa seus els dolors de tots els homes: tots els atemptats a la vida, els maltractes, l'espoli dels pobres. «Cal no dormir durant aquest temps!», diu Pascal com una conseqüència de la terrible frase: «Jesús resta en agonía fins a la fi del món», la qual és literalment veritat referida al seu Cos, on el dolor dels seus i el de Crist són un sol dolor.

4. «Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?», diu Jesús tot començant el Salm 21. En aquest Salm hi cap tot el sofriment del món, tot l'abandó dels traïts. El misericordiós Lluc recull altres paraules dolces de Jesús a la Creu: «Pare, perdona'ls, que no saben el que fan»; «Avui seràs amb mi al paradís». I, sobretot, «Pare, confio a les teves mans la meva vida».

Josep M. Rovira Beloso

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Is 42,1-7 / Sl 26 / J 12,1-11 ■ **dimarts**: Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38 ■ **dimecres**: Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25 □ **dijous**, *Missa de la Cena del Senyor*: Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15 ■ **divendres**, *Celebració de la Passió del Senyor*: Is 52,13 - 53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jn 18,1-19,42 ■ **dissabte**. *Comença el temps de Pasqua*: □ **Diumenge** *vinen*, Pasqua de la Resurrecció del Senyor: *Vetlla*: Després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mt 28,1-10. *Missa del dia*: Ac 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jn 20,1-9 (o bé: Mt 28,1-10). *Per a la Missa vesperina*, l'Evangelí pot ser: Lc 24,13-35.

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

El Rei humil i pacífic

Finalment, Jesús arriba a Jerusalem. Sap que hi va a acomplir la voluntat del Pare. Voldrà destinar aquells darrers dies a acabar de donar testimoniatge amb la paraula, a punt per donar-ne a través de l'ofrena de la pròpia vida.

L'entrada del Messies a la ciutat santa fou un acompliment profètic que Jesús preparà respectant una certa simbologia que per ella mateixa indicava una vegada més com entenien el messianisme.

I aquella manifestació d'entusiasme popular escenificava una profecia de l'Antiga Aliança. Jesús entrava a la ciutat de David a cavall de la muntura tradicional dels reis d'Israel quan hi anaven per ser entronitzats. Però, seguint el profeta Zacaries (9,9), dóna una qualitat nova a

la seva entrada; s'hi presenta com el rei humil i pacífic, com el rei que es dóna a favor dels petits, dels pobres, dels qui veuen conculcats els seus drets, dels qui tenen la senzillesa al cor.

Es presenta com a rei dels no violents, dels qui se sacrifiquen pels altres, dels qui saben donar la vida per la pau. De tots ells, Jesús n'és el primer, el capdavanter. Perquè ell mateix ho ha viscut en consonància amb els seus ensenyaments. En tant que les benaurances són el seu retrat espiritual, és el prototipus dels humils que proclamà felïços (cf. Mt 5,4) perquè posseiran el Regne del seu Pare.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

SANT ANTONI MARIA CLARET I CATALUNYA

Els missioners de l'Immaculat Cor de Maria

Per tal de reeixir a assegurar eficaçment els fruits assolits en les missions populars que predicà el pare Claret arreu de Catalunya, a més dels devocionaris i dels nombrosos opuscles i llibres de pietat que escriví el Sant, orientats a aquesta finalitat, cal assenyalar que, durant l'any 1849, una volta retornat de la seva predicació a les illes Canàries, determinà de fundar la Congregació de Missioners Fills del Cor Immaculat de Maria, popularment coneguts com a *claretians*. Els primers claretians formaren un conjunt de zelosos sacerdots, de fonda espiritualitat, plenament lliurats a la predicació popular, que assoliren una gran incidència en el poble fidel català.

S'ha d'esmentar que, poc després de la fundació dels claretians, l'any següent, el pare Claret rebé el nomenament d'arquebisbe de Santiago de Cuba. La consagració episcopal tingué lloc a la catedral de Vic el dia 6 d'octubre de 1850. Uns mesos després arribà a l'illa de Cuba (16 de febrer de 1851) i, ja de bell antuvi, hi treballà amb gran dedicació i energia fins l'any 1857, quan fou escollit confessor de la reina Isabel II. A la diòcesi de Santiago de Cuba el bisbe Claret s'esforçà per millorar la formació del clergat i, alhora, també maldà per l'evangelització de la població antillenca. Per reeixir en aquesta comesa comptà amb l'eficient col·laboració pastoral del famós predicador caputxí Esteve d'Adoin.

El pare Claret, essent confessor de la reina Isabel II, incidí directament en el nomenament dels bisbes de les seues catalanes, i es preocupà de preparar el viatge reial a Catalunya (setembre i octubre de 1860), alhora que orientà i impulsà la restauració material i espiritual del famós monestir d'El Escorial. La Revolució de Setembre de 1868, que destronà Isabel II, sorprengué el pare Claret en l'exercici del seu ministeri i, juntament amb la família reial, hagué d'exiliar-se a França. Amb tot, pogué assistir a les sessions del Concili Vaticà I (1869-1870) i, molt poc temps abans de la seva mort, predicà encara, en llengua catalana, a Prada de Conflent.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

SANTORAL

16. ✠ Diumenge de Rams. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. iv), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.
17. Dilluns. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.
18. Dimarts. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església; sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. Dimecres. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natza-

rè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. vii), diaca romà i mr. a Flandes.

20. Dijous. Sant Ambròs de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. Divendres. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. Dissabte. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. v), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

ENTREVISTA

JUAN MANUEL MORA

Comunicar bé

La comunicació és aquella assignatura que, reiteradament, la societat pensa que l'Església té pendent. Per comunicar bé cal tenir cura del llenguatge, ser clars en el raonament i en l'expressió. El vicerector de Comunicació de la Universitat de Navarra i professor de comunicació a la Universitat de la Santa Croce de Roma, Juan Manuel Mora, argumenta la importància de vetllar per la claredat en el missatge: «No es tracta de canviar els continguts, sinó d'expressar-los de manera clara».

Els mitjans de comunicació tracten amb objectivitat la informació religiosa?

La informació religiosa és un tipus d'informació especialitzada, com l'econòmica o l'esportiva. Igual que en altres camps, el nivell de la informació religiosa depèn de la qualitat de les fonts i de la qualificació del periodista. És cert que hi ha professionals, i mitjans, que treballen amb prejudicis negatius de partida. Però aquests casos em semblen excepcionals. Com a regla general, la informació religiosa és el resultat d'aquest esforç compartit: el que realitza l'Església com a font i el que desenvolupa el periodista com a mediador.

Com valora el nivell de preparació dels periodistes que tracten la informació religiosa?

A Espanya hi ha professionals molt ben preparats. Potser en el passat es veia la informació religiosa com un treball periodístic de segona categoria, però em sembla que avui la perspectiva ha canviat. En els darrers anys es va fent cada cop més clar que la religió és una dimensió de la vida, que ajuda a entendre països, cultures, costums i estils de vida.

L'Església comunica bé?

Em sembla que, en alguns aspectes, l'Església comunica molt bé. Fins i tot podríem dir que l'Església és mestra de comunicació: només cal recordar l'art cristià, la catequesi, etc. Però, alhora, és cert que els catòlics poden millorar la seva comunicació. Abans he parlat del llenguatge i ara em refereixo a la qüestió de l'enfocament: cal informar sobre l'Església de manera que s'entengui que estem parlant d'una experiència religiosa, no d'un plantejament polític ni ideològic. Els catòlics defensen la vida, la família, l'educació, la solidaritat, la pau, i molts altres principis i valors, des del pluralisme polític, cultural, econòmic i social. Si s'usen els esquemes polítics és impossible entendre el missatge de l'Església. I això és, en part, un problema de comunicació.

Oscar Bardají i Martín

VÍCTIMAS Y MATONES

Pongamos fin a la violencia: la familia

Dom Helder Câmara, que fue arzobispo de Recife, Brasil, afirmaba categórico que «la madre de todas las violencias es la miseria». Y las pantallas ya se encargan de *alimentar* con abundantes dosis de violencia a este amplio colectivo de niños y jóvenes personalmente insatisfechos y hambrientos de nuevas sensaciones. Se da un gran desfase entre lo que la realidad virtual muy mediática les presenta y lo que la vida real les ofrece. Es la frustración del joven entre oferta social y aspiraciones reales: lo que se ha venido a llamar *malestar del bienestar*.

Si la violencia se aprende, también se puede aprender a convivir... sin violencia. Me atrevo a presentar la lista de posibilidades en los diversos ámbitos: familiar, escolar y social.

Empecemos por lo que tenemos más a mano, lo que se puede hacer de eficaz labor de prevención y tratamiento en la familia:

- Establecer reglas claras en el hogar
- Explicar con razones las reglas y la disciplina sugerida
- Autoridad parental, sin autoritarismos
- Procurar gratificar más que castigar
- Negociación de crisis y desacuerdos
- Fomentar vínculos de respeto, cariño mutuo y capacidad de empatía
- Educación en valores y en actitudes morales
- Adecuada supervisión de las actividades de los hijos
- Alejamiento de amistades conflictivas
- Ser coherentes en el modelo de vida que se quiere transmitir en el hogar
- Mostrarse persistente en las decisiones
- Otorgar responsabilidades y total confianza.

Dr. Paulino Castells
(Víctimas y matones. Ed. Ceac, Barcelona 2007)

AGENDA

Sants Oficis a la Catedral.—Diumenge de Rams, 12 del migdia, benedicció de Rams i Eucaristia. Dijous Sant, 8 tarda, Sant Sopar i processó al Monument. Divendres Sant, 7 tarda, celebració de la Passió del Senyor, presidida pel bisbe Xavier Salinas. Dissabte Sant, 11 nit, Vigília Pasqual.

Processó de les Palmes.—Diumenge de Rams, 11.30 del matí a la parròquia del Santíssim Salvador de Pardiniyes, benedicció de Rams i Processó de les Palmes amb el pas de «la Somereta», organitzada per la Confraria de la Sagrada Família i Sant Cristòfol.

Dramatització de la Passió de Jesús a la Mercè.—Diumenge de Rams, 8 tarda a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels pares Mercedaris de Lleida, *Tamborada*, dramatització de l'entrada de Jesús a Jerusalem i Eucaristia. Dijous Sant (8 tarda); Divendres Sant (5.30 h) tarda i Dissabte Sant (9 nit), Oficis litúrgics amb dramatització de la Passió i mort de Jesús.

Processó del Dijous Sant a Butsènit.—Dijous Sant, 9.15 h de la nit a Butsènit, Processó del Sant Crist i la Dolorosa. A Alcarràs, 10 nit, Processó del Sant Crist amb el cant del Miserere.

Processó del Silenci.—Dijous Sant, 12 de la nit des de la parròquia de Sant Martí de Lleida, sortida de la Processó del Silenci, organitzada per la Confraria del Sant Crucifix de la Casa d'Andalusia i Germandat del Silenci. Recorrerà els carrers del barri antic.

Via Crucis de Divendres Sant.—Interparroquial Seu Vella (9 h), sortirà de la parròquia de Sant Martí fins la Seu Vella, amb el Crist dels Portants de Sant Llorenç i la Pietat del barri de Jaume I. Interparroquial del Carme, Sant Joan i Sant Pere (9 h), sortirà del Carme fins a Sant Pere. Unitat Pastoral de Cappont, parròquies de la Sagrada Família i Santa Teresa Jornet (10 h), pel camí de l'ermita de la Verge Grenyana. Parròquies de Sant Pau i la Mercè (10.30 h), sortida de Sant Pau fins la Mercè, amb el pas del Natzarè. Catedral (10.30 h) per l'interior del temple.

Escenificació de la Passió al Carme.—Divendres Sant, 7 tarda, a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida, escenificació de la Passió a càrrec del Grup Teatral TOAR.

Processó del Sant Enterrament.—Divendres Sant, 9 nit, sortirà de l'església de la Sang (c/ Sant Antoni), organitzada per la Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i presidida pel bisbe Xavier Salinas.

Desclavament de la Creu a la Granadella.—Divendres Sant, 2/4 d'11 de la nit a la Granadella, acte del desclavament i davallament de la Creu. Tot seguit Processó del Sant Enterrament.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Càritas inaugura una nova botiga de Troballes «Roba Amiga»

En vigílies de la celebració de la Jornada de l'Amor Fraternal el proper Dijous Sant, Càritas Diocesana va inaugurar el dissabte 1 de febrer una nova botiga de segona mà «Roba Amiga», de l'Associació d'Inserció Social Laboral Troballes. Ubicada en el carrer Alcalde Porqueres 78 de Lleida, ha estat oberta en favor de la inserció social laboral de les persones amb dificultats, on ja hi treballen 5 persones amb risc d'exclusió social. L'acte fou presidit pel bisbe Xavier Salinas, acompanyat pel delegat diocesà de Càritas, el germà marista Benet Arbués. El Sr. Bisbe digué unes paraules per tal d'encoratjar a l'entitat a seguir en la seva acció solidària, humanitària i caritativa, acompanyant als més febles i necessitats, exercint el manament de l'amor. El director de Càritas Diocesana Ramon Baró digué que aquest nou espai de solidaritat: «...pretén fugir de paternalismes i valorar la capacitat de les persones amb dificultats. Roba Amiga és més que una botiga, darrere de les vendes hi ha un treball d'inserció i d'acompanyament». En l'acte d'inauguració intervingué també Lluís del Val, president de Troballes que donà la benvinguda a les autoritats que s'hi feren presents, com l'alcalde de Lleida; als voluntaris i a quants van voler participar en l'obertura d'aquesta segona botiga de Càritas. Per proveir aquestes botigues de «Roba Amiga», l'entitat disposa de dotze contenidors de roba usada distribuïts per la ciutat, amb els quals l'any 2007 va recollir 250.000 quilos de roba, que posteriorment es netejarà i classificarà en un magatzem ubicat a Gardeny. Aquestes peces en bon estat seran destinades a les botigues, on posteriorment podran ser adquirides a un preu mòdic.

IIa Trobada de voluntaris i beneficiaris del programa de Gent Gran

Dies abans d'inaugurar-se la nova botiga de Càritas, el 26 de febrer es va portar a terme als locals de Càritas Diocesana, la II Trobada de voluntaris i beneficiaris, emmarcada dins el programa de Gent Gran que l'entitat porta a terme. Va ser un espai de trobada per les 13 parròquies participants, amb l'assistència de 76 persones, totes elles participants d'aquest programa

200 joves es trobaran a Raïmat per participar a la Pasqua que organitzen els Jesuïtes de Catalunya

Es Jesuïtes de Catalunya convoquen, un any més, als joves que vulguin viure la Setmana Santa amb sentit cristià i en connexió amb el món d'avui. Se'ls convida a participar a la **Pasqua Jove**: 4 dies de convivència amb música, teatre, pregària, reflexió,... centrat al voltant de les celebracions de la Setmana Santa, però amb un format i un llenguatge adaptat al ritme dels més joves.

Aquesta iniciativa arriba a la seva cinquena edició i es consolida com una proposta per a joves d'entre 15 i 25 anys, que opten per celebrar la Pasqua junts al Col·legi Claver de Raïmat. En l'edició d'aquest any, els organitzadors de la Pasqua interpel·len als joves amb el lema «**Domèstic**». La trobada comença el matí del 20 de març, Dijous Sant i s'allarga fins el diumenge de

de Gent Gran. La trobada va consistir en una celebració de la Paraula a càrrec del germà marista Benet Arbués, delegat de Càritas. Tot seguit es féu una xerrada impartida pel Sr. Rodolf Perez, cap del Parc dels bombers de Lleida, on ens va parlar sobre els riscos i precaucions en cas d'incendi, a la llar, adreçat a la gent gran. La Trobada va finalitzar amb un petit berenar de germanor.

Eucaristia d'Acció de Gràcies pel do del diaconat permanent

El dissabte 23 de febrer, l'Oratori de l'Acadèmia Mariana, va acollir una Eucaristia d'Acció de Gràcies per la recent ordenació de diaca permanent de Mateo Hidalgo i pel do d'aquest ministeri ordenat. Presidí el bisbe Xavier Salinas i concelebraren una desena de preveres diocesans, assistint en el seu ministeri altres tres diaques permanents.

La seva esposa i filles i altres familiars i amics, van assistir a la celebració viscuda en un «ambient familiar i d'amistat, als peus de la Mare de Déu», com fou qualificada pel mateix Sr. Bisbe, que en la seva homilia parlà del diaconat permanent com «un ministeri apostòlic de servei on es manifesta el Crist servidor dels homes». Mateo Hidalgo, en les seves paraules finals d'agraïment, tingué un record pels diaques permanents de la diòcesi ja traspassats: Andreu Isern, Jesús Orteu, Pius Manuel, Fermín Tomàs i el recentment traspassat Miquel Mateus. Dies abans d'aquesta celebració, el 16 de febrer, els diaques realitzaren una trobada de formació que coordina el director del Secretariat diocesà del diaconat permanent, Mn. Jaume Montaña. En ella es donà la benvinguda a Mateo Hidalgo i es tractà el tema «El diaca i el temps quaresmal».

Nomenaments

El bisbe administrador apostòlic de la diòcesi de Lleida Mons. Xavier Salinas i Viñals, ha signat els següents nomenaments: Mn. *Joaquim Mesalles Sorolla*, rector de la parròquia de Sant Joan Baptista de Benavent de Segrià, tot continuant com adscrit a la parròquia del Santíssim Salvador, del barri de Pardiniyes de Lleida.

Maria José Gilart Sánchez, col·laboradora del Departament d'Afers Econòmics-Secció de béns immobles del bisbat de Lleida.

Ramon Maria Reig Massana, membre del Consell diocesà per als assumptes econòmics i assessor de la Comissió per la Conservació del Patrimoni.

Ana Isolina Ruiz Rodríguez i *Aleix Vilalta Vilalta*, membres de l'equip del Servei Religios de l'Hospital Universitari «Arnau de Vilanova» de Lleida.

Han estat nomenats membres del Consell Diocesà de Càritas Diocesana:

Montserrat Bacardí Queralt, *Conrad Farré Perucho*, *Trinitat Llop Querol*, *Encarna Torres Gallego*, *Minerva Porcel Giraut*, *Lluís del Val Rodríguez*, *Sònia Martínez Albiñana* i *Josep M. Figuera Rubió*.

Pasqua, 23 de març. Per més informació a la web <http://tskv.cat/pasqua08>.

